

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/16/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118200524
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:4118200524.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa D. X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Z., právne zastúpeného Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ, s.r.o., so sídlom Farská 25, 949 01 Nitra, proti F. V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX (ďalej v texte aj „matka“), o určenie otcovstva a o výkone rodičovských práv a povinností k maloletej V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Pc/3/2018-21 zo dňa 12.02.2018, takto

rozhodol:

Uzneseniu súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloletou.

Z jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ sa domáha vo veci samej určenia otcovstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností ku maloletému dieťaťu; súčasne s návrhom vo veci samej požiadal aj o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil predbežne jeho právo styku k maloletému dieťaťu, a to v rozsahu každú stredu v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý týždeň od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod..

Návrh na neodkladnú úpravu pomerov medzi účastníkmi na čas do rozhodnutia súdu vo veci samej zdôvodnil tým, že s matkou maloletého dieťaťa žili v spoločnej domácnosti v Z.; dňa I.sa narodila maloletá; súhlasné vyhlásenie o určení otcovstva doposiaľ neurobili; matka nadviazala známosť s iným mužom a došlo ku nezhodám s navrhovateľom; dňa 30.12.2017 matka s maloletou odišla ku svojim rodičom; s navrhovateľom odmieta komunikovať o otázkach zápisu otcovstva do rodného listu a ohľadom jeho styku s maloletou. Keďže od 30.12.2017 nemá možnosť navrhovateľ možnosť stykať sa s maloletým dieťaťom, existuje obava, že bude narušený jeho blízky vzťah k maloletému dieťaťu - maloleté dieťa bolo doposiaľ zvyknuté na prítomnosť navrhovateľa a jeho účasť pri kŕmení, kúpaní, uspávaní a bežných úkonoch. Matka maloletej neumožňuje styk napriek tomu, že jej poskytuje peňažné prostriedky na výživu dieťaťa. Vzhľadom na nízky vek maloletej by jej dlhšie odlúčenie od jedného z rodičov mohlo narušiť dobrý vzťah a spôsobiť ťažko napravitelný následok.

Navrhovateľ býva v rodinnom dome, má vytvorené vhodné podmienky pre maloletú V., preto je realizácia styku možná aj navrhovaným spôsobom.

Okresný súd, vychádzajúc z ustanovení §2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj „C.m.p.“), §324 ods. 1, §325 ods. 1, 2 písm. d), §328 ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“), §24 ods. 4, §28 ods. 2, §25 ods. 2, §36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj „ZR“) konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil zákonné podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia. Práva uvedené v §28 ods. 1 ZR vykonávajú rodičia maloletého dieťaťa; úprava týchto práv prichádza do úvahy za podmienky, že rodičia

spolu nežijú, a nevedia sa na výkone rodičovských práv dohodnúť; je výsostným právom rodiča, aby sa mohol sťkať s maloletým dieťaťom a na druhej strane, maloleté dieťa má právo na zachovanie proporcionálneho vzťahu k oboj rodičom.

Navrhovateľ dostatočne neosvedčil, že je otcom maloletého dieťaťa; súd nemal preukázanú naliehavosť úpravy styku. Hoci navrhovateľ tvrdil, že je otcom maloletej, pretože spoločne s matkou od roku 2010 bývali v spoločnej domácnosti a že z tohto vzťahu sa narodila maloletá, túto skutočnosť nepreukázal. Predložil síce listinu „Prehlásenie o odmietnutí zdravotných výkonov“ zo dňa 11.01.2016, tento doklad však súd nepovažoval za dostatočný podklad pre osvedčenie platnosti domnienky otcovstva v zmysle §94 ods. 2 Zákona o rodine; obsah listiny potvrdzuje len, že v rubrike „otec“ formulára o odmietnutí zdravotných výkonov zo dňa 11.01.2016, ktoré sa mali realizovať bezprostredne po narodení maloletej, je uvedený navrhovateľ.

Konanie o určenie otcovstva k maloletemu dieťaťu nebolo právoplatne skončené; konanie je v začiatočnom štádiu, vo veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Matka sa ku návrhu na určenie otcovstva žiadnym spôsobom nevyjadrila, nespochybnila tvrdenia navrhovateľa. Naopak, skutočnosť zo spisu svedčia o tom, že navrhovateľ žil s matkou maloletého dieťaťa od roku 2010 aj v čase narodenia maloletej - ku dňu XX.XX.XXXX, ale po narodení maloletej až do 30.12.2017, kedy sa matka odsťahovala od neho, nemal záujem spoločne s matkou maloletej vyriešiť si otázku svojho otcovstva k maloletej.

Súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za predčasný, pretože v konaní, ktoré sa vedie vo veci samej, je sporná otázka, či navrhovateľ je biologickým otcom maloletej, a či vôbec má právo participovať na výkone rodičovských práv k maloletej. Kto je rodičom (otcom a matkou) maloletého dieťaťa, upravuje Zákon o rodine v ustanovení §82 a nasledujúcich. Otcovstvo sa určuje na základe jednotlivých domnienok otcovstva; otázka otcovstva navrhovateľa k maloletej zatiaľ nebola dostatočne vyjasnená napriek tomu, že zásadným spôsobom podmieňuje rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Pokiaľ matka maloletej sa k návrhu nevyjadrila, resp. zotrváva na zápornom stanovisku, čo možno usudzovať z jej postoja, keď nemala záujem riešiť otázku určenia otcovstva súhlasným vyhlásením, je žiaduce znaleckým dôkazom preveriť opodstatnenosť navrhovateľových tvrdení, či skutočne je biologickým otcom maloletej Šarloty. Za takto zisteného skutkového stavu uvedený postup nemožno nijako obísť. Súd nemal dostatočne osvedčenú pravdepodobnosť, že navrhovateľ je biologickým otcom maloletého dieťaťa, preto akákoľvek úprava rodičovských práv a umožnenie styku navrhovateľovi s maloletou by bola v rozpore so zákonom.

Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, aj keď dočasnej úpravy pomerov, by právo účastníka bolo ohrozené. Súd pred nariadením predbežného opatrenia nemá povinnosť zisťovať všetky skutočnosti, potrebné pre konečné rozhodnutie vo veci samej a nemusí byť ani dodržaný formálny postup, stanovený pre dokazovanie. Je ale nevyhnutné, aby boli osvedčené základné skutočnosti pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Povinnosťou navrhovateľa je osvedčiť dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a naliehavosť hrozacej ujmy na jeho práva. V každej veci, týkajúcej sa maloletých detí, dominuje záujem maloletého dieťaťa. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov podľa §325 ods. 1 C.s.p. nemusí vyplývať z naliehavosti situácie, ale z existencie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov. Naliehavosť dočasnej úpravy pomerov ako zákonná podmienka pre nariadenie predbežného opatrenia v konaniach, týkajúcich sa maloletých detí, ustupuje záujmu maloletého dieťaťa. Súd preto pri posudzovaní opodstatnenosti návrhu navrhovateľa vychádzal z predpokladu, že pre zdôvodnenie takejto úpravy je potrebné odôvodnenie záujmu maloletého dieťaťa na jej nariadení.

S poukazom na článok 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a článok 18 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, keďže neboli naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ; žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil a jeho návrhu vyhovel. Nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu, že vo veci samej je sporná otázka, či je biologickým otcom maloletej V. a či vôbec má právo participovať na výkone rodičovských práv. Takéto konštatovanie nie je ničím podložené, otázka jeho otcovstva k maloletemu dieťaťu nebola spochybnená ani samotnou matkou dieťaťa, ktorá sama iniciovala stretnutie so svojím právnym zástupcom v kancelárii právneho zástupcu navrhovateľa, na ktorom prisľúbila spoločnú návštevu na matrike za účelom určenia jeho otcovstva k maloletej V. súhlasným vyhlásením rodičov. Rovnako sa dohodli na umožnení jeho styku s maloletou V., napokon však matka svoj prisľub nedodržala, hoci jeho otcovstvo nikdy a nikde nenamietla. Roky pred narodením dieťaťa žili v spoločnej domácnosti rovnako, ako takmer dva roky po jeho narodení, rodiny z oboch strán rodičov rešpektovali otcovstvo k dieťaťu a dieťa bolo denne v ich spoločnej starostlivosti a zvyknuté

na prítomnosť navrhovateľa, čo sa narušilo odchodom matky zo spoločnej domácnosti. Matka dieťaťa sa však do tohto bytu vrátila a naďalej navrhovateľovi, aj keď nepravidelne a sporadicky, umožňuje stretávanie s dieťaťom. Keďže už z doterajšieho priebehu konania a správania sa matky je zrejmé, že toto stretávanie je závislé výlučne na vôli matky a nedostatočné, je v záujme vzájomného vzťahu navrhovateľa s maloletou V., aby do konečného vyriešenia otázky otcovstva navrhovateľa buď formou uznania aj matkou, alebo rozhodnutím súdu, bol zabezpečený jeho styk s dieťaťom tak, aby nedošlo k absolútnemu narušeniu citovej väzby, ktorú dieťa ku navrhovateľovi má. Práve z dôvodu, ktoré uvádza aj súd v odvolaní napadnutom uznesení, t.j. že nariadenie neodkladného opatrenia má iba dočasný charakter, mal súd skúmať predovšetkým záujem dieťaťa, ktorým nesporne je udržanie jeho citových väzieb ku navrhovateľovi až do ukončenia konania o určenie jeho otcovstva, kedy bude súd rozhodovať o úprave styku rodiča s dieťaťom pri posúdení všetkých kritérií a zásad.

Skutočnosť o blízkom vzťahu navrhovateľa s dieťaťom, matkou neboli nikdy napadnuté zrejme aj z dôvodu, že sú nenapadnuteľné a preukázateľné množstvom svedkov a okolnosťami spolužitia účastníkov konania. Je nesporné, že navrhovateľovi nasvedčuje domnienka otcovstva a styk s matkou v čase počatia dieťaťa a z uvedených dôvodov považuje navrhovateľ odmietnutie zabezpečenia jeho styku s dieťaťom a ohrozenie ich vzájomného vzťahu rozhodnutím súdu za neakceptovateľné. Vzhľadom na súčasný postoj matky pri dodržiavaní dohody, ktorú sama iniciovala a akceptovala, je na mieste riziko, že matka bude konanie o určenie otcovstva preťahovať, odďaľovať rozhodnutie a v čase právoplatného určenia otcovstva navrhovateľa už bude jeho vzťah s dieťaťom nenapraviteľne narušený.

3. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu §65 a §66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle §385 C.s.p. a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, považujúc odvolanie navrhovateľa za nedôvodné, v zmysle §387 C.s.p. potvrdil, pretože nezistil dôvod na jeho zmenu, ani zrušenie.

5. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.01.2018, doručeným Okresnému súdu Nitra, domáha vo veci samej určenia otcovstva k maloletemu dieťaťu, navrhuje zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matke, uložiť jemu ako otcovi platiť výživné vo výške 130,- Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku; súčasne navrhuje upraviť jeho styk ako otca s maloleťým dieťaťom na každú stredu v týždni v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý týždeň v čase od soboty od 9.00 hod. do 18.00 hod. v nedeľu s tým, že maloleté dieťa si prevezme v určený čas v mieste bydliska matky a matka mu v mieste bydliska a v stanovenú hodinu dieťa včas a riadne odovzdá; na tom istom mieste otec dieťa matke vráti.

Súčasne s návrhom vo veci samej podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh aj na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu styku s maloleťým dieťaťom zhodne s úpravou styku vo veci samej.

Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že s matkou maloletého dieťaťa sa zoznámili v roku 2008 a približne od roku 2010 začali žiť v spoločnej domácnosti; tvrdí, že z ich vzťahu sa narodila dňa F.v nemocnici V. v Českej republike maloletá V., kde v dotazníku k pôrodu ako aj v prepúšťacej správe je on uvedený ako otec dieťaťa. Keďže však ako rodičia dieťaťa neurobili až doposiaľ súhlasné vyhlásenie rodičov ohľadom určenia jeho otcovstva, nie je ako otec dieťaťa zapísaný v rodnom liste maloletého dieťaťa. Matka nadviazala známosť s iným mužom a dňa 30.12.2017 sa odsťahovala aj s maloleťým dieťaťom ku svojim rodičom. Navrhovateľovi umožňuje kontaktovať sa s maloleťým dieťaťom podľa svojho uváženia; on nechce stratiť kontakt s maloleťým dieťaťom, o svojom otcovstve je presvedčený vzhľadom na spolužitie s matkou pred aj po narodení maloletého dieťaťa. Matka nikdy jeho otcovstvo nespochybňovala. Otcovstvo doposiaľ určené nebolo ani súhlasným vyhlásením na matrike ani pred okresným súdom. Preto podal návrh na určenie otcovstva voči maloletemu dieťaťu na príslušný okresný súd.

Vo svojom odvolaní navrhovateľ zdôrazňuje, že matka nespochybňuje jeho otcovstvo, len nespokojuje dostatočne na jeho určenie; umožňuje mu s maloletou sa stýkať, ale podľa vlastnej vôle, a prijíma od neho výživné.

6. Krajský súd zo spisu zistil, že sudkyňa Okresného súdu Nitra doručila návrh na určenie otcovstva a úpravu styku vo veci samej, ktorého súčasťou je aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, matke maloletého dieťaťa e-mailovou poštou. Predvolala ju na osobný výsluch na termín 23.01.2018, avšak matka svoju neúčast ospravedlnila, pretože s maloletou sa zdržiava od 30.12.2017 v Q. v

okrese V. A., u svojich rodičov; požiadala o doručovanie písomností poštou vzhľadom na jej obmedzený prístup na internet; súčasne namietla miestnu príslušnosť Okresného súdu Nitra v zmysle §106 C.m.p.. Okresný súd Nitra po preverení týchto skutočností lustráciou v registri obyvateľov podľa §6 ods. 1 a §106 C.m.p. postúpil z dôvodu miestnej príslušnosti vec Okresnému súdu Veľký Krtíš, ktorý ustanovil kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu uznesením č.k. 11Pc/3/2018-20 zo dňa 12.02.2018, doručil ho všetkým účastníkom; návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a toto uznesenie doručil navrhovateľovi.

7. Inštitút neodkladných opatrení Civilného mimosporového poriadku nahradil predbežné opatrenia Občianskeho súdneho poriadku; novozavedeným inštitútom sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej bolo cieľom predbežných opatrení dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej; nová právna úprava upustila od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej; otázky úpravy doterajších predbežných opatrení vo veciach maloletých (príp. v iných mimosporových konaniach) sa presunuli z Civilného sporového poriadku do Civilného mimosporového poriadku (§§360 až 369). Tu je osobitne upravený procesný postup, týkajúci sa neodkladných opatrení vo veciach ochrany maloletého, vo veciach výživného, vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých (na základe ktorého je možné povoliť vstup do obydlija, v ktorom sa maloletý nachádza, na účely výkonu právomocí orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately).

7. V prejednávanej veci z návrhu, ako i z predložených dokladov vyplýva, že na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné požiadavky. Krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že navrhovateľ žil v spoločnej domácnosti s matkou maloletého dieťaťa od roku 2010 a aj v čase narodenia maloletej (10.01.2016) až do 30.12.2017, kedy sa matka vzhľadom na známosť s iným mužom odsťahovala zo spoločnej domácnosti ku svojim rodičom. Navrhovateľ spolu s matkou nevyriešili otázku otcovstva k maloletej, otcovstvo nebolo určené súhlasným vyhlásením rodičov a v čase ich spolužitia ani neskôr nebol podaný návrh na určenie otcovstva na súd. Navrhovateľ teda nemal záujem vyriešiť právny status svojho otcovstva k maloletému dieťaťu a túto situáciu začal riešiť až po odsťahovaní sa matky zo spoločnej domácnosti, pričom tvrdí, že matka má známosť s iným mužom.

Matka má vedomosť o prebiehajúcom konaní, pretože Okresný súd Nitra jej doručil návrh vo veci samej spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a predvolal ju na výsluch, z ktorého sa ospravedlnila a namietla miestnu príslušnosť tohto súdu. Na obsah návrhu (vo veci ani neodkladného opatrenia) nijako nereagovala, tvrdenia navrhovateľa nespochybnila ani nepotvrdila. Maloleté dieťa doposiaľ nemá v rodnom liste zapísaného otca, keďže z predloženého dokladu vyplýva, že otec je v rodnom liste neuvedený. Túto právnu neistotu maloletého dieťaťa sa navrhovateľ, cítiac sa jeho otcom, rozhodol riešiť návrhom vo veci samej a súčasne aj podaním návrhu o nariadenie neodkladného opatrenia.

Okresný súd tento návrh správne zamietol vzhľadom na nepreukázanie základnej skutočnosti, predchádzajúcej úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktorou je preukázané rodičovstvo účastníka, v danom prípade otcovstvo navrhovateľa.

8. V konaní vo veci samej budú vykonané dôkazy na preukázanie tvrdení účastníkov. Nie je vylúčené, že dôjde ku súhlasnému vyhláseniu o otcovstve k maloletému dieťaťu a následne aj ku dohode o úprave práv a povinností rodičov a v konaní nebude potrebné meritórne rozhodnúť, ale tiež nemožno vylúčiť, že otcovstvo navrhovateľa nebude potvrdené a bude svedčiť inému mužovi; v takom prípade úprava styku navrhovateľa s maloletým dieťaťom by bola v rozpore s právami maloletého dieťaťa, ktoré musia mať všetky orgány, nielen rozhodujúce súdy, v prvom rade na zreteli. V tomto štádiu konania, kým matka ešte žiadne vyjadrenie do spisu nezaslala (okresný súd jej správne v súlade s procesnými ustanoveniami nedoručoval uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), jej názor nie je zo spisu zistiteľný. Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je predčasný; vo veci samej bude riešená sporná otázka, či je navrhovateľ biologickým (a právnym) otcom maloletého dieťaťa, a teda či vôbec má právo participovať na výkone rodičovských práv k maloletej.

9. Navrhovateľ tvrdí, že s maloletým dieťaťom sa sporadicky stretáva a platí na jeho výživu; pokiaľ sa jeho otcovstvo akýmkoľvek spôsobom potvrdí, ujma na ich vzťahu s maloletým dieťaťom by mala byť minimálna.

10. Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie, ktoré navrhovateľ napadol odvolaním, ako vecne a právne správne v zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

11. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).